

Кроссенс: “Життєвий і творчий шлях Г.Ібсена”

І група (11 клас)

«Ляльковий дім» Г.Ібсен

Користуючись матеріалами додатків № 1, 2, використовуючи ілюстрації-асоціації з мережі інтернет, створити та презентувати кроссенси:

1. Життєвий і творчий шлях Г.Ібсена;
2. Сюжетний ланцюжок твору «Ляльковий дім» Г.Ібсена.

1	2	3
8	9	4
7	6	5

Додаток № 1

Життєвий і творчий шлях Г.Ібсена

Генрік Ібсен народився 20 березня 1828 року у норвезькому портовому містечку Шієні, в родині, що належала до кола місцевої купецької аристократії. Із п'ятнадцяти років юнак був вимушений працювати учнем аптекаря — саме тоді він почав писати вірші в сентиментально-романтичному дусі.

В Італії драматург створив дві монументальні філософсько-символічні віршовані драми — «Бранд» (1865) і «Пер Гюнт» (1867 рік), які знаменували його відмежування і прощання із романтизмом й поставили Ібсена в перший ряд сучасної скандинавської літератури.

В Україні про творчість Ібсена писав І. Франко (стаття «Ворог народу» Г. Ібсена", 1891, та ін.; замітка до 70-річчя від дня народження письменника, 1898).

- Син Генріка Ібсена Сігурд Ібсен був відомим політичним діячем і журналістом (1859—1930), онук Танкред Ібсен (1893—1978) — режисером.
- На честь Генріка Ібсена названий кратер на Меркурії.
- З 1986 року в Норвегії вручається національна Премія Ібсена за внесок в драматургію (лауреат), а з 2008 року — Міжнародна премія Ібсена.
- У місті Шиєн діє Театр Ібсена.
- Генрік Ібсен, відомий своєю мовчазністю, відмовився від одного запрошення на бенкет, пояснивши це так: «Я би тільки був присутній і не вимовив би жодного слова, а з ввічливості інші гості теж

мовчали б цілий вечір. Якщо я не прийду, розгнівані гості матимуть тему для приємної розмови»

Помер Генрік Ібсен 23 травня 1906 року після серії інсультів.

Кроссенс: “Сюжетний ланцюжок твору «Ляльковий дім» Г.Ібсена”

Додаток № 2

Сюжет «Ляльковий дім»

Дія відбувається в будинку Хельмера перед Різдвом. Нора повертається з міста з подарунками для сім'ї, чоловік докоряє її в марнотратстві: він лише недавно отримав посаду директора банку, і платню йому підвищать тільки через три місяці, а жити в борг для нього абсолютно неприйнятно. Нора, «марнотратчиця», «пташка», «білочка», як кличе її Торвальд, у відповідь тільки віджартовується, вона виглядає безтурботною і легковажною.

Приїжджає давня подруга Нори фру Лінне: після смерті чоловіка вона залишилася без засобів до існування і змушена шукати роботу. Нора розповідає їй, що, коли Торвальд був хворий, їй довелося зайняти грошей, щоб за порадою лікарів відвезти його на рік до Італії. Тепер вона змушена виплачувати борг, але розповісти про це Хельмеру не може: він думає, що гроші позичив батько Нори. Тепер вона змушена відмовляти собі у всьому і займатися дрібним підробітком. В цей час до Хельмер приходить Кrogстад — саме у нього Нора позичила гроші. Хельмер позбавив Кrogстада місця в банку, і тепер той просить Нору вплинути на чоловіка, погрожуючи їй викриттям. До того ж Нора підробила підпис батька на векселі, і Кrogстад знає про це. Нора чесно намагається умовити чоловіка залишити Кrogстада, але той не погоджується, до того ж на це місце він вже взяв фру Лінне. Зрозумівши, що нічого не вийшло, Кrogстад залишає в поштовій скриньці лист для Торвальда, в якому описує ситуацію з боргом Нори. Нора вигадує всілякі приводи, щоб не пустити Торвальда до поштової скриньки. Фру Лінне, прагнучи допомогти Норі, відправляється до Кrogстаду: виявляється, колись вони любили один одного, але вона вийшла заміж за іншого, більш забезпеченого. Тепер фру Лінне пропонує «протягнути один одному руки»: їй хочеться жити заради когось. Кrogстад щасливий і готовий навіть забрати свій лист, але фру Лінне вмовляє його не робити цього: вона вважає, що таємниця повинна розкритися. Торвальд і Нора повертаються з різдвяної вечірки, і нещасливий лист нарешті витягується з ящика. Торвальд розгніваний, він називає дружину лицеміркою, брехухою, злочинницею, каже, що не довірить їй виховання дітей. Тут же служниця приносить ще один лист: Кrogстад повернув розписку Нори. Торвальд щасливий, Нора для нього знову перетворюється на «невсипущу-пташку», «голубку». Однак Нора заявляє йому, що йде з дому: «Я була тут твоєю лялечкою-дружиною, як вдома у тата була татвою лялечкою-дочкою <...> Я думаю, що перш за все я людина, так само як і ти, або, по крайній міру, повинна постаратися стати людиною <...> я не можу більше задовольнятися тим, що говорить більшість і що говориться в книгах. Мені треба самій подумати про ці речі і спробувати розібратися в них».